

чи дѣлото на Османа. Споредъ послѣдующи извѣстия въ войската на Сюлеймана имало много иностранци, около 15 англичани и много некрасовци (руски расколници) и татари, които знаели руски язикъ. Тѣзи послѣднитѣ съ своитѣ руски маневри и вигове често ввождали въ измама руситѣ. Българскитѣ селени щжтъ не щжтъ служали въ войската на Сюлеймана.

Отъ 15 Августа до 1-й Септ. Сюлейманъ-наша почти ничто сериозно непредприемалъ. Отъ първи Септемврия, турцитѣ усилили своя огънь, поставили мортири и зели да гърмятъ толкозъ успѣшно, щото рускитѣ загуби, които къмъ края на Августа били около 5—10 души на день, зели да ставатъ по 40—50 души.

Най-подиръ, презъ нощта на 4 срѣщу 5 Септемврия, турцитѣ пакъ предприели едно твърдѣ сериозно нападанье върху гората Св. Никола. Преди да са съзори, тѣ поченжли своето дѣло твърдѣ скришно и неожиданно, като са приближавали въ тъмнината къмъ преднитѣ позиции, расположены на гората Св. Никола и завзети отъ 2 роты на Подолския полкъ. Турцитѣ нахвѣрляли въ траншеитѣ рѣчни гранати, отблѣснжли отъ тамъ Подолцитѣ и поченжли да си правятъ трапчини на сжщото мѣсто. Макаръ че руския огънь не преставалъ изъ пушки и топове, но турцитѣ все приидвали и къмъ 6 часа тѣ развили върху скалата «бѣлъ флагъ съ червенъ полумѣсець;» руситѣ спрѣли боя за нѣколко минути; необходимъ билъ штурмъ за да са изгонятъ турцитѣ. Първитѣ руски контратаки били отбити; но къмъ пладня неприятеля билъ отблѣснжтъ отъ скалата и почти съвършено смазанъ, благодарение на двѣ роты отъ Житомирския полкъ и на една рота отъ Волинския.

Когато турцитѣ били отблѣснжти съвършено отъ Св. Никола, Руситѣ сж пакъ настанили и укрѣпили. Всичката пола на гората била покрита съ тѣла, число-